

ДАМЯН ДАМЯНОВ
РЪКА ЗА ПРОШКА

chitanka.info

Подавам ти я. Ето на — прости!
Протягам ти я за да се покая
за нещо, за което знаеш ти,
но за което аз, уви, не зная.
Виновен съм. За всичко в този свят
единият все в нещо съгрешил е,
единият — все в нещо виноват.
И този тук един съм аз. Прости ми.
Ти не прощаваш. Гордост. И тъга.
Вместо с любов, с ирония ме плискаш.
И моята протегната ръка
със празното пространство се здрависва.
Добре тогаз. Ще си я прибера.
Ще си я взема, щом не ти е нужна.
Но тази длан, била с теб и добра,
но тази длан, била с теб и нечужда,
един път непоеета ли умре,
несреещната един път ли остане,
знай, няма вече никога да спре
и да понечи твоята да хване.
Отблъснеш ли я днес, то утре как
ще хвърлиш мост помежду теб и мене?
Не, не поемай моята ръка,
но да не стане някога така,
че да я търсиш в цялата вселена...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.